

ժողովուրդին: Մանաւանդ Արաբ - Հեռական պատերազմի այն տարիներուն՝ երբ հանգուցեալ պատերազմի հեռաճանապարհներն ու իմաստաւորներն փրկեցին վանքն ու գաղութը արհաւիրեցին: Բոլորի արցունքն աչքերուն եւ յիշողութեան մէջ յայտնապէս անգամ մը եւս ձեւ կ'առնէր պատերազմի հանգուցեալ Սրբազանին. — համակ սէր, նուիրում, զոհողութիւն ու անսակարկելի սէր հանդէպ Ս. Արթուրին: Այս մթնոլորտին մէջ խօսք կ'առնէ Դեր. Տ. Հայկազուն եպս. Աբրահամեան, որ տարիներ շարունակ եղած էր Հանգուցեալի առակներն ու գործակիցը: Հայկազուն Սրբազանը գերեզմանաւորի շինութեան պարագային ալ բերած էր իր գործնական բաժինը: Իր բնաբանն էր «Վասնզի լաւ է ինձ մի օր ի գաւիթս քո, քան զհազարս»:

«Ստղասեբգուն Դաւիթ, իր արեւոյական կեանքի նոխարեանը մէջ, երբ բազմաթիւ տարիներ մը կ'ընէր աշխարհիկ վաշխներու եւ Տիրոջ հոգեւոր ծանր միջոց, կը նախընտրէր հոն բնայիլ մէկ օր միայն, քան հազարաւոր օրեր զուտ, արտաքին աշխարհին մէջ:

Կիւրեղ Պատրիարք, որ շուրջ երեսուն տարիներ նուիրեց իր անձը այս Հաստատութեան իբրեւ ուսուցիչ եւ վարչական գործիչ, կապեց ինքզինքը այս Արթուրին ծառայութեանը գերագոյն նուիրումով մը: Ան րոպեայ բաժակը տառապանքին զվերջին մուրհ, մանաւանդ իր պատրիարքութեան վերջին տարիներուն, եւ այն սեւ օրերուն, ուր այս Սրբազան Տունը հրաժեմով մը միայն մնաց անաղարտ: Երբ իր նախորդները զանազան շնորհներով եւ շնորհաւորութիւններով պայծառացուցին այս Արթուր, Կիւրեղ Պատրիարքին վերջին տարին միայն բաւական պիտի ըլլար իբրեւ անձնազօր հովիւ մը իր հօտին, անմահներու շարքին անցընելու զինքը իբրեւ ոսկի մէկ օղակը դարաւոր այս Տանը, որ արժանացաւ բնորոշութիւն անոր գաւթին մէջ»:

Հանգստեան պատճառներ յետոյ, Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրը կատարեց շրջանի բացումը, վերցնելով զայն ծածկող մեծահասակ սեւ շղարքը:

Այս առիթը շնորհակալութեամբ պէտք է յիշել որ Նուաւաղեմահայ պատուական ազգայիններէն Տիար Պետրոս Հինգլեան հոգաց ամբողջ ծախքը գերեզմանաւորի շինութեան: Տիար Պ. Հինգլեան, ազնիւ եւ եկեղեցասէր հայ մը, եղած է բարեկամը մեր Հաստատու-

թեան. ալի զգացումով ալ ան յանախ ուրիշ առիթներով եւս բերած է իր նիւթական եւ բարոյական օժանդակութիւնը մեր Հաստատութեան:

Կ'աղօթենք որ Տէրը իր լոյսի խորաններուն մէջ հանգչեցնէ երանաւորի պատրիարքի հոգին, եւ երկնի արեւոյթեան երանութիւնը շնորհէ Հինգլեան գերդաստանի համայն ննջեցելոյ:

«Յիշատակն արդարոց օրհնեալ եղիցի»:

Ս. ԷԶՄԻԱՄՆԻ

ՀՈԳԵԻՈՐ ԶԵՄԱՐԱՆԸ

Ս. Էջմիածնի Հոգեւոր ձեռնարանը 1956-1957 ուսումնական տարին աւարտած է յաջողութեամբ եւ լուսավոյն արդիւններով: Անցած ուսումնական տարին սեղծած է յուսալիչ հնարաւորութիւններ տալիս մանաւանդ հասցնելով Ս. Էջմիածնի Հոգեւոր ձեռնարանը իր եկեղեցաւէն ու ազգայնաւոր կոչումը լուսավոյն իրաւորելու կարելիութեան: Նորին Ս. Օմուրիւն Վեհափառ Հայրապետի հայրական եւ հետեւողական հոգատարութիւնը ի մասնաւորի մեծագոյն շարժում հանգիստացած է կազմակերպող ուժը այս տարւոյ ընդգծելի յաջողութեանց:

1956-1957 ուսումնական տարին Հոգեւոր ձեռնարանը սկսած է 46 ուսանողներով եւ աւարտած՝ 41 ուսանողներով: 1957-1958 ուսումնական տարւոյ սկզբին ուսանողութեան թիւը պիտի հասնի վարսունի:

Ս. Էջմիածնի Հոգեւոր ձեռնարանը վստահութեամբ կը շարունակէ իր գործը ազգային առաւել արդիւնաւորելու յոյսով:

ԽԱՐԹՈՒՄԻ ԵԿԵՂԵՑԻՆԸ ԲԱՐՇԵՐԱՐԸ

Խարթումի շնորհէն Ս. Գրիգոր Լուսաւորի եկեղեցիի մասին տրուած հակիրճ տեղեկութեանց ընթացքին (տես Սիոն, Ապրիլ - Մայիս 1957), թղթակիցի յիշողութենէն զրկուած էր շատ կարեւոր իրողութիւն մը այս եկեղեցիի շինութեան կապակցութեամբ:

Խարթումի եկեղեցին կառուցուած է Սեֆէրեան առեւտրական տան հիմնադիր Բարեհամբար թոքատցի Գրիգոր Սեֆէրեանի յիշատակին՝ իր Միլանարնակ ալբիթին՝ Ազն. Տիգրէն Զուարթի և իր որդւոյ Յակոբ և Էտի Սեֆէրեաններու շնորհատուութեամբ: